

[Laursen.]

vinsen, tilhører Haandværkere o. lign., som kører fra deres Hjem til Arbejdspladsen og tilbage igen, og de kører i Regelen ikke mere end 40—45 km. Der er enkelte Motorbøller, havde jeg nær sagt, som kører uanstændig hurtigt, helt op til 100 km i Timen, og de skulde naturligvis holdes i Tømme, men at holde dem nede paa 50 km og strengt haandhæve, at der ikke maa køres hurtigere, er jeg lidt betænkelig ved. Ofte er det unge Mennesker, der har en saadan Motorcykle, og naar de kører en lang Tur, er der saamænd ingen Fare ved at lade dem køre med samme Fart som Bilerne.

Det er, hvad jeg har at bemærke til de enkelte Paragraffer, og jeg vil da paa mit Partis og egne Vegne tilsige vor Medvirken til en hurtig og velvillig Behandling af Forslagene i dette høje Ting.

Gunnar Fog-Petersen: I Forslaget til Færdselslov, § 4, findes de Bestemmelser, der allerede har været omtalt, om Reklame-tavler. Den Forskrift, der her er indsat om, at disse skal staa 25 m fra Gaden eller Vejen, kan jeg ikke finde nogen fornuftig Begrundelse for. Reklametavler maa dernæst ikke staa nærmere end i en Afstand af 200 m fra Færdselstavler, og hvis der *nu* staa Færdselstavler nærmere Reklameskilte end 200 m, skal Reklameskiltene fjernes inden et Aar. Det er dog formentlig Mening, at det er paa samme Side af Vejen, de ikke maa staa hinanden nærmere? Det staa ikke i Lovforslagets Tekst, at dette er Meningen, men det kan jo ikke genere en Færdselstavle paa højre Side af Vejen, at der findes en Reklametavle paa venstre Side.

I §§ 5 og 6, hvor der er Bestemmelser om Fodgængere, vilde jeg have sat Pris paa, at Lovforslaget var kommet til at indeholde den Regel, at Fodgængere skal gaa *imod* Færdselsretningen. Det varer ikke længe, før alle Fodgængere gør det — de allerfleste gør det allerede nu —, og det vilde være til stor Fordel for Automobilførerne, hvis de kunde vide, at de kun havde Fodgængere i den ene Side af Vejen og ikke snart i den ene og snart i den anden Side. En Bestemmelse, som vilde fastslaa, at Fodgængere skal gaa *med* Færdselsretningen, altsaa i højre Side af Vejen — saadan har man hidtil ment, den paagældende Bestemmelse skulde læses, men man har fortolket den paa anden Maade —, kunde ganske simpelt heller ikke overholdes i Øjeblikket, for intet forstandigt Menneske finder paa, naar han færdes paa en Vej, hvor der er mange Automobileer navnlig om Søndagen, at gaa i

højre Side af Vejen, da han ved, hvor udsat han er, naar han gaar dèr. Gaar han imod Færdselsretningen, har han dog altid den Udvej, naar der kommer et mere eller mindre galt Menneske paa en Motorcykle, at vige fra Vejen og springe ned i Grøften. Det er jo ikke altid, den anden følger ham derned. Imod Færdselsretningen har Fodgængeren den største Sikkerhed, og derfor burde det ogsaa være paabudt, at Fodgængere skal gaa dèr.

Bestemmelsen i § 9 om, at Automobileer skal holde ud for Stoppesteder, er efter min Mening ganske umulig; den kan ikke praktiseres og maa tages ud af Lovforslaget. Jeg har ogsaa Indtrykket at, at den er kommet ind ved en Tilfældighed; enhver, der har haft Lejlighed til at iagttage, hvorledes det forholder sig i Praksis, vil vide, at det i saare mange Tilfælde er ganske urimeligt at forlange, at Automobileer skal standse, hvor der er bred Passage, og hvor kun ganske faa Mennesker stiger ud og ind af Sporvognen. Jeg tror, vi bliver nødt til at ændre den Bestemmelse, og at man ogsaa i det andet Ting, naar man faar tænkt sig om, vil tage Hensyn dertil.

I øvrigt vilde det have været meget vejledende, om dette Lovforslag havde været ledsaget af en Ulykkesstatistik, der var behandlet paa den rigtige Maade, saa at man kunde se, at der er visse Love — hvad jeg tror, der er — for Ulykkerne, og saa at man kunde sige: i den og den Situation, i det og det Tilfælde sker der forholdsvis mange Ulykker, og dèr, hvor de mange Ulykker sker, bør man søge gennem Loven at hindre dem. Saa vidt jeg har lagt Mærke til, har i de senere Aar Ulykkerne ved Sporvejsstoppestederne været meget sjældne, idet alle Automobileer er vant til at tage det fornødne Hensyn ved Forbikørsel.

I den næste Paragraf staa Bestemmelsen om, at Forbikørsel kun maa finde Sted, naar det kan ses, at Vejbanen er fri. Denne Bestemmelse er selvfølgelig og rigtig, men overholdes ingenlunde, og jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister gennem det fornødne Færdselspoliti at drage Om-sorg for, at Bestemmelsen virkelig bliver overholdt. Det er urimeligt, at en motor-kørende blot i Kraft af, at han er den stærkeste, skal have Lov til, naar han vil køre udenom en forankørende Vogn, at drive Fodgængere og Cyklister, som færdes i højre Side af Vejen, hvor de har Lov til det, ud i Pladder, Sne og Grøfter, blot fordi de er nødt til at vige for ikke at blive kørt ned. Førerne af Motorkøretøjer ved, at de er de stærkeste, og at de ganske roligt kan køre